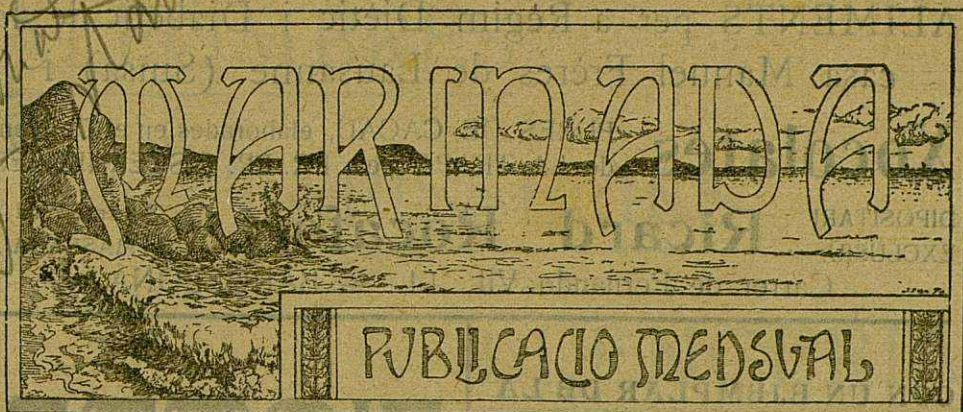

Setembre

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Una visita a Foixà, per Ll. Barceló i Bou.

Bona sentor, (vers), per J. M. Vilarmau.

De la crisi surera, per Josep Franch i Aliu.

Orfenet, (vers) per Llorenç Ullastres.

Tu i les roses, (vers), per Esteve Busquets.

Ameu el mar, (vers) per J. Puig i Bosch.

Monestir de Santa Maria de Ripoli (apunts)

per Josep M.ª Guardia. —Espurnes.

Del carnet futbolístic — Crònica local. —

Moviment del Port. — Registre civil

Preu: 50 Cts

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU : **Ricard Rocafort** (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillière — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly - Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

**HOTEL
IBÉRICA**

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 113

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken

CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::

CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA

MESSERFABRIK REINSHAGEN

REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en fotogra-
dos para revistas y
catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía
BELANDO

Fotografia TAULER

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics
Desenrrotllo de negatius i ti-
ratge de positives per a afec-
cionats :: Venda de material
fotogràfic — Servei dia i nit.*

Palamós

Carrer Moro, 7 (casa Bota)

*Delicado
obsequio...*

BOLOS
BILBAO

es...

MARIA ARTIACH

la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica
MARIA ARTIACH
la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

*Carlton Tea
Biscuit*

*Aristocrática
y excelente para el té*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH

Si voste s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

**SABÓ
CHIMBO**

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA

Cereals i
Gasolina

**J. LLIBERAS
GIROSELLA**

Palamós
Pi Margall, 26-28

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables-Esplendit sal  menjador

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TEL FON, 35

ORBIS, S. A.

B A R C E L O N A

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -:- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona,

Clar s, n.  5

Dir c. Teeg.

Orbis - Barcelona

Tp f. A. 458

Pa os "SORPRESA"

Per a conservar i donar lluentor a tota classe de metalls. De gran rendiment i utilitat per els particulars, joiers, argenters, etc.

Els panyos «SORPRESA» son els que han adoptat els músics per a la conservació i lluentor dels instruments met llics.

Res de gastar ingredients ni productes mal olorosos. Solsament fregant amb el panyo «SORPRESA» es treu llustre als objectes met llics.

El panyo «SORPRESA» es sec i per tant al usar-ho no embruta ni despedeix cap mal olor.

Demaneu preus i condicions al venedor a l'engr s

JOSEP FRANCH

Espanya, 20

GRANOLLERS

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, **Escudillers, 6, Barcelona**

Una visita a Foixà

Quan hom recorre l'Empordà sens un objecte determinat, deambulant a la ventura, tan sols pel plaer de contemplar amb ulls enfervorits tot ço que s'escau a nostre pas, hom nota tot seguit que els pobles i viletes solen escollir per a florir-hi les altituds del terrer, car així son més oviradores; o tal vegada els fundadors, obeint a un impuls interessat, consideraren que valia més deixar les terres fondals per els conreus, mentres que els llocs alts, magres per naturalesa, s'adeien més per bastir-hi les habitacions que serien sempre més sanes.

Enc que no sigui una regla general, és freqüentment en molts indrets seguida.

Foixà, el Castell de Foixà, que senyoreja orgullós encimbellat en un tossalet, n'és una mostra decissiva. A sos peus, com mastins al aguait, acampaven sos vassalls en casotes humils tot servint-li de muralla de les que se'n veu encara algun detall en un que altre arc de volta, en algun fi-

nestral finament treballat, o en el punt rodó d'una porta forana.

Les masies poderoses, amples, senyorials, escollien el solei per redossar-se de la tramuntana; i escalonant la muntanya es veuen encara ça i enllà formant un barri acabdillades per l'església solitària.

Totes aquestes masies, fogars pairals de qui sap les generacions, donen mostres d'una riquesa secular i d'una vellúria venerable.

Mig amagades algunes per les frondositats de les alsines, lledoners i altres plantes que voregen el torrent que s'escorre a sos peus, apareixen com estotjades en un tou de verdura d'una faísó apacible i pintoresca.

I, ja sigui per respecte o per temor, prefereixen contemplar el Castell d'un troç lluny des del solei de la muntanya.

El Castell, restaurat modernament, es defensa força de les inclemències del temps, però de fora estant, no

mostra pas detalls arquitectònics gaire remarcables.

Des dels balcons i finestres que donen a migjorn s'ha de fruit d'un mirador esplèndid, ja que l'altitud on està situat permet contemplar una gran part del pla de l'Empordà limitat al lluny per les muntanyes de Torroella com si fossin l'esquena grissa d'un monstre poderós que s'abeurés al mar de les Medes.

La creu de terme que hi ha al peu del camí en l'ombradís del torrent és una mostra de l'escultura medieval ben interessant, que s'adiu perfectament amb els restes de fortificacions que d'aquella part hi havia. Enderrocat el portal, la majoria de les cases que formaven carrer van cedint al pes dels anys, i ja no és més que un munt de runes.

Aquesta creu però, subsistint amb penes i treballs, fa venir a la memòria que, passant per Foixà, va morir el rei

Joan I venint de Torroella allà a l'any 1396.

Com en 1343 fou atacat el Castell que defensava Bernat Guillem de Foixà, en qual setge fou derrotada per traïció la host reial que comanava R. de Copons i el Veguer de Girona.

Devia ésser de la família d'aquest Castell Jofre de Foixà frare i escriptor, un dels trobadors catalans que vivia en la segona meitat del segle XIII.

Com Bernat d'Orriols que posseïa el Castell en 1359, essent una Baronia del comtat d'Empúries i motiu tot sovint de discordies i baralles amb els veïns.

Totes aquestes històries i algunes d'altres que la tradició recorda, que us repetiran el vells i velles de les cases que sobreviuen, acudeixen a la memòria quan hom transita per aquests llocs on palpita una poesia atraeint plena de solitud i de misteri.

LL. BARCELÓ I BOU

Bona sentor

*¡Com vola 'l temps en cursa esbojarrada!
¡Com van els jorns caient dintre l'oblit!
Una anyada estalona a una altre anyada
perdent-se en la buidor de l'infinit.
La meva joventut avui daurada
curulla cada jorn de més dalit,
també s'en va en eterna rodolada
enllà d'enllà a bogar dins l'infinit...
Quan febrorenc d'amor amb juvenesa
et beso ara amb un óscul de puresa
sentó quedar-se amb mi com una olor...
Quan covert ja de blanca polseguera
el meu cap; de ta rossa cabellera
vull qu'en guardin mos llavis la sentor.*

J. M. VILARMAU

De la crisi surera

Avui en rebre un exemplar de *MARINADA*, aquesta simpàtica revista palamosina, ve a la meua memòria el dia en que ufanosa va veure la llum; jo em comptava entre els repartidors que contents i orgullosos desfíl·lavem pels carrers palamosins deixant a una casa i altre el primer número d'aquest mensual que ja porta quinze anys d'existència.

Recordo molt bé que els seus fundadors hi posaren tota l'ànima per tal de nodrir a Palamós d'un portaveu que a l'ensem que servís per a demostrar la cultura de nostra vila, portés també noves d'ella als palamosins que pels etzars de la vida resideixen lluny de la nostra terra, i que en ésser llegides quelques vegades donarien alegria i altres tristesa...

Martí Roger i Crosa, Miquel Vingut i Coris, Josep Figa i Oliu, Miquel Roger i Crosa, Lluís Barceló i Bou i Joan Bautista Camós, els dos primers temps ha traspassats (a. C. s.), foren els qui plantaren la primera pedra de *MARINADA*, la revista humil, que més tard i seguint el camí emprès pels seus fundadors devia acullir en les seves planes les nostres senzilles quartel·les literàries, emborronades en els moments que el treball quotidià ens deixa lliures per a reposar...

MARINADA va néixer quan Palamós plena de joia i de moviment portat pel treball intens de la seva indústria sure-

ra anava engrandint-se i guanyant-se un dels primers llocs d'aquesta indústria dins els mercats mundials.

Palamós augmentava considerablement en població i per tant també va créixer en gran manera l'edificació i el seu gran desenrotll industrial conclos solament en aquest ram del suro donava vida no tan sols als habitants de la vila, sinó que també hi treballaven en les seves fàbriques obrers d'ambdós sexes de Calonge, Sant Antoni de Calonge, Sant Joan de Palamós i Vall-llobrega.

A Palamós tothom vivia tranquil i reposat; no hi havia llar on no es guanyessin la vida, però.....

No trigà en esclatar la guerra europea, i aquell horrorós conflicte que en moltes altres indústries va fer guanyar molts diners donant treballs intensos, a nostra vila va portar l'intranquil·litat, la manca de treball, les restriccions, l'èxode de molts i molts veïns a altres terres cercant el treball qu'els dongués el pa per ells i llurs famílies.

Palamós, la joliva i riallera vila empordanesa situada a la formosa Costa Brava i quina creixença en pocs anys havia estat considerable, veia en aquells moments marcir-se i trencar-se la seva vida i les seves il·lusions.

Quina tristor feia la vila, quines angoixes passaven i quins esforços feien els seus habitants per a poguer-

hi viure, i que per manca de decisió o per ésser ja vells no gosaven marxar.

Quantes hi quantes famílies hi hagueren i encara hi han, que esperant temps millors s'han gastat poc a poc els quatre cabals que en els temps de treball, amb llur estalvi havien pogut recullir, i ara es troben sense res, ni tan sols amb aquell petit reconet que guardaven com un reliquia per el cas que una maleïda malaltia els hagués sorprès.

.

Han passat uns quants anys des de que va signar-se l'armistici i més tard la pau, però l'esperança de que tornés el treball va extingint-se.

Palamós i amb ella tota la comarca empordanesa continuen amb aquella situació crítica i plena de penúries i d'extrema mancança de treball.

En certes ocasions ha semblat que hi havia un revifalla però ha estat de poca durada i novament s'han tornat a passar les mateixes angoixes.

I durant aquests deu anys després de la guerra, què han fet els governants per a salvar la trista situació d'aquells que viuen d'aquesta avui migrada indústria surera?

Què han fet els industrials i propietaris de Palamós per a remeiar la crisi persistent que paulatinament va matant la vida d'aquesta vila?

Hi haurà qui gosarà dir que s'han fet obres públiques i que en el transcurs d'elles han pogut menjar una infinitat de famílies; tot això ens guardarem prou bé de negar-ho ni discutir-ho però sí que ens permetrem fer

aquesta pregunta: Poden unes obres donar vida a una població com Palamós en la qual els treballadors hi són a centenars?

La força de la comprensió i de la raó indiscutiblement que farà contestar que tot un poble no pot viure d'unes obres públiques. Veritat és, que aquest treball dóna vida a unes quantes famílies i que aquestes passen tot el temps de la seva durada guanyant-se el pa diari, però i les altres que no tenen treball en les fàbriques ni en les obres, com poden guanyar-se'l?

Dotze o tretze anys de continu sofriment i privacions són prou per avorrir a la classe treballadora que ve obligada a treballar per a poguer menjar.

No n'hi ha prou en treballar unes setmanes cinc, algunes quatre i fins setmanes seguides tres jornals. I fins i tot, hi han obrers que arriben al dissabte sense haver fet ni un sol jornal.

Es precis i necessari si es vol evitar que Palamós i amb ella tota una comarca vagin a la ruina completa, que els governants fixin els ulls en l'indústria surera i si un cop estudiats els motius que priven de tornar a la normalitat els hi sembla que definitivament no es pot realçar, que donguin tota classe de facilitats per a establir-hi noves indústries i si és precis fins per compte del govern.

Ha arribat l'hora de que és faci quelcom per els obrers de l'indústria surera. No pot ésser que continuï imperant la misèria en una de les comarques que fins a l'esclat de la guerra fou una de les més riques d'Espanya.

S'ens ha dit que hi han hagut interessats en establir noves indústries a

Palamós però que en fer les gestions preliminars s'els ha fet el buit i fins i tot hi ha hagut interès en fer-los veure castells d'inconvenients, i això no deu ésser ni deu consentir-se.

Els obrers tapers també sabrien ésser bons teixidors per exemple, i en

llur treball sens dubte hi posarien l'estímul, la delicadesa i la pulcritud que tan renom havien donat a l'indústria surera palamosina i empordanesa.

JOSEP FRANCH I ALIU

Granollers 9 Octubre 1928

Orfenet

Jo só un aucellet perdut
vull volar i no tinc ales,
vull llençar amunt l'espai
cançons qu'es tornin besades.

I arribar fins dalt del cel,
i confondre'm amb els àngels,
jo só un angelet perdut
de fam i fred pidolaire.

Pidolaire nu i descalç
tinc un fred a dins de l'ànima
vull anar de dret al cel
prop de Jesús a escalfar-me.

I vull dir al bon Jesús,
també a l'àngel de la Guarda
jo só un angelet perdut
que tinc fred, tots abrigueu-me.

Abrigueu-me i no em llenceu
que no tinc pare ni mare
vull pernoctar aquí al cel
i confondre'm amb els àngels.

Vull cantar i alabà a Déu
vull anar volant pels aires.

LLORENÇ ULLASTRES ALBERTI

Castell d'Aro, Setembre de 1928

Tu i les roses

*Pomellet de fines roses
sobre el braç, arran del pit;
poncelletes mig descloses
del teu roserar florit.*

*Gràcils, fresques, escollides
per les teves mans de neu,
de rosada encara humides,
tenen un perfum molt breu.*

*Els teus llavis rojos, besen
cada rosa que tu culls;
aprés, juntes es redrecen
sota l'ombra dels teus ulls.*

*Amb les trenes s'acaronen
mentre el rostre teu s'encén;
i amb les galtes es confonen
sota un front tot resplendent.*

*Servaràs abans de gaire
son perfum en el vestit;
i el teu cos tindrà tot l'aire
del bell roserar florit.*

ESTEVE BUSQUETS

Ameu el mar

*Ameu el mar perquè ell també ama
i té el cor immens, aturmentat,
el mar valent tempestejat s'aflama
perquè del mar algú n'ha flastomat.*

*El mar immens és tot ell poesia
i sap gronxar amb ritmes i cançons,
A damunt seu hi neix el sol; i el dia
amb l'avançada bella dels penons*

*i banderins de la gentil albada
que porta un despertar de suavitat.
La mar és dolçament balancejada
així com també és per un amat,*

*l'amada adonada per la festa
del poble que només viu de pescar.
Quan surt el sol floreix ja la ginesta
la flor de nuviàncies de la mar.*

*Entreu al mar els de l'ànima eixuta,
seieu només un quart en un canot,
amb un llagut seguiu un xic la ruta,
mireu enllà del mar tan com es pot,*

*i la remor, el xap i xap us obre
el pit, us mou el cor i suspireu,
sentiu el iode, el gust del salobre
us sentiu pescadors quan ja torneu.*

*Aneu dient alegre a totes bandes
anem a veure el mar. Qui vol venir
a veure com l'airet hi posa randes,
a veure com les noies fan coià*

*i fan giravoltar boixets i agulles
i cusen sempre xarxes bo i cantant.*

*Els cauen a les mans algunes fulles
d'un ram que eís hi desfà vent de llevant,*

*que porta nuvolets i pau i calma
que fa omplir de vi el porró verd
i fa sonar un corn dintre la calma
i pren el mar color com de lluert.*

*Deixeu que ja retornen les parelles
que pleguen ja les veles sense vent.
Deixeu, deixeu que surtin les estrelles
veureu com queda el mar sol al moment.*

*Oiu que canta i plora. Ell reclama
algú que sigui un xic de mariner
veureu com li somriu la mar que brama
la mar té un brunzir com de vesper.*

*El mar quan es veu sol i la grisalla
del cel és damunt seu entenebrit
i sona del llampec un cop de tralla
el mar, al llamp, li para sempre el pit.*

*Engega mil corcers de les onades,
el mar es torna foll i no és ell
botent per espadats, espalotades
les aigües que us colren vostra pell,*

*Però poseu al mar una gavina,
un gussi, uns floquets, un cop de rem;
que teniu cor molt prest ell endevina
i que voleu sentir el goig suprem*

*que és amar el mar que porta vida
que llença fora d'ell tot el que és mort
i ama com ningú tant fora mida.
Amar és per a ell la millor sort.*

*Ameu el mar perquè ell també ama
i mai aquest amor és goig perdut
el mar valent, conserva una flama
que li manté l'eterna joventut.*

J. PUIG I BOSCH

Petits apunts per l'història del Monestir de Santa Maria de Ripoll

(continuació)

A les eleccions de l'any 948 sortí elegit Abat de Ripoll el monjo Arnolfo. Trobem unit el seu gloriós nom a la fundació del «Scriptorium» o sia el departament on els monjos guardaven els utensilis propis per a la compaginatció de llurs codis. Ens cap la satisfacció de dir que en aquell humil recó del cenobi tingueren llur naixença una infinitat innumerable de documents que ressenyaven d'una manera ben clara i notòria les gestes més principals de la pàtria i hom no té altre remei que consultar els pocs que queden encara al tractar de buscar els fets més gloriosos de la nostra terra.

En el "Scriptorium" es ratllava, adobava i polia la pell de vaca o bé, el pergamí o el papyrus que servia per compondre les obres, transcriure codis i adornar-los amb miniatures polícromes de tradicions de caràcter popular o religioses, en aquell temps molt usades.

Al gran Abad Arnolfo es deu també l'iniciativa i el començ de les obres del claustre monacal, quines pedres hermosament treballades, devien portar la fe del segle i l'enginy creador de nostres passats.

Oliva, l'Abat artista descendent de la noble família dels comtes de Besalú i Cerdanya quin nom corria de boca

en boca, manà edificar l'any 1032, l'església romànica bizantina quina façana podem encara avui admirar. Es ella un record dels geroglífics de les construccions Egípcies, dels relleus que en les edificacions empraven per adornament els aztecas de Mèxic, o dels grans palaus de les Indies, o de les escultures de les façanes de les residències imperials dels Inques edificats pels Quiclluras del Perú, naturalment molt abans de la colonització Espanyola

Diu en J. Vallès i Pujals en son ja esmentat llibre "Elogi de Catalunya" parlant de les grans dots d'aquest preclar apòstol de Déu:

«L'Oliva és un dels més benèfics restauradors del nostre país, una de les figures sortints de l'època comtal catalana, que donant proves d'una activitat i d'un zel extraordinaris, se'l veu en tots els actes importants del seu temps d'alta cultura, ens llegà obres literàries on resplandeix la bellesa llatina i el nou esperit de l'Evangeli.»

I com si tot això no fos prou per coronar de glòria al noble Abat, torna l'erudit escriptor:

«Amb només tretze anys aixecà Oliva la grandiosa basilica de Ripoll. Ell fou l'artista que la inspirà, ell mateix la dirigí; ell buscà els mitjans

quantiosos que s'hi esmerçaren, fins a son amic el Rei Sancho de Navarra, escrivia demanant-li que l'ajudés en la seva obra. L'acta de consagració de Santa Maria de Ripoll, de 1032, diu que es tirà a terra l'anterior església, i que Oliva en construí una de nova des dels fonaments, amb molt treball i d'admirable arquitectura, mitjançant l'auxili de la divina gràcia.

En un poema que escrigué l'Oliva l'any 1030, diu que ell mateix construí la nova Basílica, l'aula sagrada i l'exhortà i l'enriquí amb obres d'art, i que enlairada per ell, aconseguí veure el torn alegre de la seva edificació, feta solemniament per ell mateix».

Nosaltres, excursionistes fins al cap de munt, i que sentim per totes les coses de l'art un intens afecte, no havem fet cas dels elogis de ningú, pensant tal volta en un desmesurament a força de l'intens amor patriòtic dels escriptors que ens han precedit, i havem volgut contemplar amb nostres propis ulls, i ens plau dir-vos que ens havem extasiat davant d'eixa formosa façana del Monestir de Santa Maria de Ripoll, gosant dir, sense cap pretensió d'innovar res ni d'afegir glòria a n'aquest Monestir qu'és un vertader poema escultòric, i per lo tant un símbol fidel de lo que era, de lo que és, i de lo que infaliblement serà nostra Santa Mare església.

La al·legoria que hi abunda la fa eternament poètica, la fe ens mostra tots els encants, i fins els més ínfims detalls de l'art, embellint-los, i l'imaginació llegeix amb força fruïció els més seleccionats i harmoniosos cants litúrgics. Segons podem deduir d'uns molt vells pergamins que ens han sigut

posats a l'abast nostre, a ambdós costats d'aquesta façana descrita, una de les més boniques d'Europa, neixien dues torres quadrades, compostes de vint-i-quatre finestres cada una.

D'aquestes dues torres que devien donar al Monestir un aspecte senyorial agradable, sols en queda avui una de ferma; l'altre, segons havem pogut esbrinar, caigué en el segle quinze a causa dels terratrèmols que en aquella època hi hagueren a Catalunya.

Com l'immensa majoria de les construccions religioses d'aquella època, l'interior del temple té la forma de creu llatina amb una llargada de seixanta metres per quaranta d'ample. Es compon de cinc naus; les colaterals es troben separades entre si per mitjà de pilastres i columnes.

El paviment d'aquesta magnífica basílica constituïa sens cap mena de dubte un notable exemplar de l'art musivo, imitació bastant acertada del mosaic romà dels posteriors segles. L'altar major era tot ell una gala de pedres i metalls preciosos, sols comparable a la «Pala de Oro» de l'església de Sant Marc, de Venècia.

Hi ha que tenir en compte, però, que els comtes i els reis favoreixien d'una manera ben esplèndida al descrit monestir, concedint a llurs Abats, donatius i privilegis de gran consideració.

El Sant Pare concedí als Abats d'aquest Monestir, autorització per usar mitra, bàcul, pectoral, guants i anells de la mateixa forma que els Bisbes, privilegi que encara es conserva avui.

Amb l'evolució del temps, als voltants d'eixa casa de Déu pren forma un

poble, que poc més tard conquereix una personalitat. Les terres riques de si, són donades mitjançant el pagament d'un petit tribut anyal, en arrendament perpetu, i veureu que davant aquesta oferta tan pròdiga molta gent pobre i desvalguda aprofità l'oportunitat i anà a establir-se allí. Quan aquestes famílies arribaren a formar un nombre crescut s'establí el poble i l'Abat del Cenobi dictà lleis i administrà justícia d'acord amb elles.

Per a la bona marxa i millor orientació de tots els fidels vassalls, l'Abat nomenava a un monjo capellà, Procurador general; a un seglar, Procurador jurisdiccional, un conseller i un justicier anomenat Baylle o Batlle. La part econòmica era confiada a un fidel que era l'encarregat de vetllar per les qualitats, preu i pesos dels queviures; un calvari es cuidava per la seva part, de que la vila formada fos exempta de les imposicions, execucions dels bens, penes i altres coses annexes a la seva missió.

L'administració econòmica portada meravellosament, no podia defraudar-se, puig cada any es rendien comptes a l'Abat o a expressa autorització d'aquest, al Procurador General, amb l'obligatòria assistència, del que era cabilde del monestir, d'un clergue seglar, procurador dels capellans que vivien a ciutat i de dos veïns o ciutadans que

havien d'ésser forçosament diferents cada any.

Era obligació d'aquests dos darrers que representaven el poble, d'atorgar davant d'un escrivà, testimoni fidel «ad verum» de la legalitat d'aquell acte, importantíssim pels habitants d'aquella vila puix significava i era un detall fidel de l'administració dels bens.

Meravellosa i escriptulosa administració d'un poble, on no eren pas possibles els enganys ni les falsetats.

Senzilla i admirable contabilitat que, d'una manera força envejable avui, posava davant els ulls dels ciutadans, l'estat pecuniari de la vila.

No és d'estranyar però, davant la poca consciència i enveja que havem patit i patim les humanes criatures, que en aquell temps quiscuns ciutadans descontents de l'encertada actuació de l'Abat sol·licitin d'una forma escandalosa que els cònsuls siguin completament independents de l'autoritat eclesiàstica, desitgen amb clamors de tempestat la plena llibertat de les accions d'aquests cònsuls, i amb horror veiem que en 26 de Desembre de 1296, aquests esperits que han lograt captivar una part de l'esperit del poble amb un reguitzell de faules, el subleven i el fan rebel·lar contra l'autoritat suprema i patriarcal de l'Abat, amo i senyor d'aquella jurisdicció.

JOSEP M.ª GUARDIA
(continuarà)

ESPURNES

Creiem que era necessària la publicació en nostra estimada Revista d'aquesta secció en la que hi seran recollides les principals manifestacions culturals que es van produint arreu de Catalunya i de les que totes les publicacions comarcals s'en fan ressó comentant-les i divulgant-les. Es cert, però, que MARINADA no s'en pot ocupar amb la desitjada extensió, ja sia per la manca d'elements que ens ajudin en la nostra tasca ja per la circumstància de que sortint nostra Revista un sol cop al mes, són venturosament tants els batecs que somouen la nostra premsa pairal i comarcal que ens veurem obligats a remarcar-los breument.

La mort d'Ignasi Iglésies, el dramaturg del poble, traspasat en plena producció quan podia esperar-se molt encara d'ell, ens ha sobtat. La seva immensa labor per la que tot Catalunya sentia tanta admiració es recordarà sempre. L'amic del poble i de la mainada, l'home bo que s'ha mogut sempre a impuls d'un sol amor i d'un sol ideal ens ha deixat buit un altre dels setials d'honor. Catalunya en pes plora la pèrdua irreparable i al dol general s'hi associa la Redacció de MARINADA que adreça a la família de l'autor de «Els Vells» el testimoni de la més sentida condolença.

La diada del Llibre ha passat desapercebuda a nostra Vila. Adhuc les bi-

blioteques, que en aquell dia haurien de rebre l'escalf de la propaganda que s'ha fet en favor dels volums impresos romangueren desertes moltes hores. Masses! Així doncs, a Palamós no es llegeix? — Ben pocs són els que ho fan. Aquesta campanya en pro del reviscolament del llibre ha guanyat a casa nostra alguns adeptes i són molts els que al cap de l'any es gasten ara una pila de pessetes en llibres, però preguntem, quants són els que els llegeixen? Esperonem-nos a guanyar cada dia nous lectors. Fitem l'esguard a la capital i alliçonats per els exemples que ens dóna cada any amb aquestes festes glorificadoras dels llibres, esforcem-nos a que arribin també a nostra vila els efectes d'aquestes diades tan simpàtiques.

Tampoc s'ha fet res a Palamós en pro dels damnificats per l'incendi de «Les Gavarres». Molt ens plauria que per iniciativa particular o d'alguna societat es fes quelcom per alleugerir la situació d'aquells germans nostres. El periòdic quinzenal «Excursionisme» ens ha adreçat una brillant comunicació en pro del festival que ha organitzat al Palau de la Música Catalana per el dia 20 d'Octubre i en favor d'aquells perjudicats. Veuriem amb gust que Palamós contribuís també amb alguna quantitat o organitzés també algún acte amb aquell fi, donant una nova prova del seu acreditat altruisme.

A l'article «Bastir-se un clos» de Josep Carner queixant-se de la negligència amb què són tractats els interessos dels nostres escriptors, que es veuen els seus treballs retallats, copiats i fragmentats en diferents empreses editorials i en certa part de premsa, ha seguit un bon nombre de opinions expressades en bona part de premsa comarcal. Començà *L'Avi Muné* de Sant Feliu de Guíxols que tingué l'ampli i noble gest de puntualitzar la seva situació votant a favor del criteri de Carner i estatuant unes quotes pels articles que encarregui i per els que transcribeixi. No cal dir que aquest exemple ha sigut lloat per tothom com també ho fem nosaltres. Pel que fa a MARINADA, considerem no entrem en la part de premsa al·ludida per l'autor de «La paraula en el vent» i si algun dia, pel que fos, haguéssim de recórrer als medis de què

blasma, tot i costar-nos immensos sacrificis, seguiríem l'exemple de *L'Avi Muné* per considerar ben justa la protesta de l'eminent Carner referent a la propietat literària.

* * *

El nostre volgut col·laborador J. Puig i Bosch ha publicat recentment una preadíssima obra, molt elogiada per Apeles Mestres qui n'escriu el pròleg, nomenada «Les Eixides». En Sallent, editor de Sabadell la imprimí i En Ricard Marlet l'orna amb excel·lents boixos.

La recomanem ben sincerament als nostres llegidors.

* * *

Hem establert el canvi amb la simpatètica publicació setmanal de Granollers «*La Gralla*» i amb l'eixerit periòdic «*Excursionisme*» que quinzenalment apareix a Barcelona. Siguin benvinguts.

S'ens prega la inserció de la següent ga-setilla:

Un dels elements que millor ajuden al desenvolupament dels negocis és, segurament, l'ampla informació referent, no sols als centres productors, sinó a tots els possibles mercats i per això no existeix a Espanya cap obra que pugui comparar-se amb *l'Anuari General d'Espanya* que publica la raó social «Anuaris Bailly-Baillièrre i Riera Reunidos, S. A.» de Barcelona.

La edició d'enguany reuneix, com sempre les tres característiques de Quantitat, qualitat i senzillesa. La primera d'aquestes tres qualitats salta a la vista, com s'acostuma a dir;

tres volums de grandíols aspecte. La segona i tercera s'ofereixen agradablement al curios que necessita la consulta, doncs instantàniament es dona compte de la facilitat amb que troba qualsevol detall que busqui, donant la impressió de que no hi ha gegant més dòcil. Sorpren agradablement, trobar una preuada col·lecció de Mapes, en colors, un per cada província, possessions o zona d'influència espanyola, que sens dubte, són de lo més acabat que hem pogut consultar fins aquesta data.

També publica una Secció estrangera que bé podria dir-se'n petit anuari Universal, doncs conté dades molt interessants de la major part de nacions.

DEL CARNET FUTBOLÍSTIC

Dia 16 de Setembre

U. S. Figueres, 4 - Palamós S. C. 1

Sempre ha sigut disputat amb interès un partit entre figuerencs i palamosins i aquest més que cap altre, bo i jugar-se en terreny contrari fou excessivament interessant i petit.

El Palamós, malgrat no poguer desplaçar un equip completíssim, feu un bon paper i en diverses fases de l'encontre arribà a dominar llargament al contrari. Amb un xic més de sort, el marcador no hagués assenyalat una diferència tan notable.

En el mateix jorn, però en terreny local jugaren un *combinat* ganxó amb un direm-ne reserva palamosí, guanyant els visitants per quatre goals a cap.

Dia 23.

Palamós S. C., 2 - Palafrugell F. C., 0

Tal és el resultat d'aquesta partida considerada com el *plat fort* de la temporada futbolística del cercle palamosí.

Els locals, donant proves de llurs progressos i acoblant llur entusiasme a la tècnica, ens forniren un partit delirant i engrescador que sobrepassà als càlculs dels més optimistes.

Dos goals a zero no és un score elevat però tractant-se del Palafrugell F. C. (que és mereixedor dels nostres respectes i admirem per llurs victòries assolint la Copa Catalunya i pels resultats que obté en el campionat d'enguany) fa que l'afició palamosina es vegi honorada i s'enorgulleixi del triomf aconseguit.

Durant el primer temps del partit que es mantingué anivellat, ambdues davanteres efectuaren boniques arrencades, més ben coordinades, però, per part del Palamós. Molla fou l'encarregat de marcar el primer punt al rebre una passada de l'extrem.

Al segon temps pressionà més fortament el Palamós el marc defensat per Martí que hagué d'empleiar-se a fons deturant enormes

xuts. El Palafrugell modificà el seu atac incloquant-hi a Esparragó, però tot fou endebades. Més tard aquest mateix jugador passà a la defensa no poguent però impedir que Rosalench marqués el segon goal al recollir una centrada d'Aliu. Fou tirat un penalty al Palafrugell deturat per Martí i durant l'encontre es tiraren 4 còrners als visitants per 3 als locals.

Es distingiren en llur comès Rosalench, Company, Molla i Gay per els palamosins arrodonint amb molt d'entusiasme i encert els demés. Del Palafrugell Pons, Bonal, Cabanes i Martí ens agradaren bonament.

Palamós S. C. Porro - Dimas, Gay-Gou Company, Ventura - Aliu, Ribera, Rosalench, Molla i Roger.

Palafrugell F. C. Martí - Bussot, Estanyol - Castelló, Pons, Espada - Reixach, Giral, Bonal, Cabanes i Ral.

Dia 30.

A. S. D., de Girona, 1 - Palamós S. C. 2

Tot i no ésser un partit disputadíssim, hi hagué moments de tot, bons i dolents, bons per part de la mitja i davantera palamosina i desencertats en extrem per la defensa. En canvi els gironins feren un partit defensiu degut a l'empenta local que durant la primera part embotellà totalment als vermells.

Correspongué la sortida als ateneistes i després del primer tanteig el joc anà a situar-se en terreny contrari donant lloc a la primera còrner. Als 10 minuts, Aliu centra recollint Barti, qui d'un magnífic cop de cap marca el punt. Dues còrners més i continua la pressió local. Company, que fou el més eficaç de l'equip entrega una bala rasa a Rosalench que l'aprofita Aliu per centrar llarga i Molla, totalment desmarcat, apunta el segon goal. Ara es reanimen els visitants i el Palamós ha de cedir còrner. El segon temps fou més altern i el joc perdé qualitat, degut també al vent i desencert de la defensa local que fou qui marcà el gol que valgué el primer punt per als gironins. Durant aquesta part es tiraren 4 còrners als forasters per 2 als palamosins.

Company fou el que més sobressortí per el Palamós i també es distingiren Bossacoma, Aliu i Molla. Aquest últim prengué comiat de nosaltres degut a absentar-se temporalment.

Dia 7 d' Octubre.

Palamós S. C., 4 — Ceida, 0

Quatre goals a cap i una tarda esplèndida, ben certament, pels colors palamosins i i que són de les que no s'obliden tan fàcilment.

Absent ja de nosaltres En Llibert Molla, Gay, anà a ocupar el lloc d' interior, reapareguent Forné i quedant l'equip format així Porro; Dimas, Forné; Gou, Company, Ventura; Aliu, Ribera, Rosalench, Gay i Avellí.

Per altra part, els guixolencs oposaren a Florenza; Capdevila, Carrero; Güell, Vilata, Mollà; Albó, Colomer, Girona, Buxó i Prujà.

No ens entretindrem en ressenyar les fases de l'encontre per considerar-ho tasca llarguíssima i sols donarem l'obtenció dels goals. El primer, als 10 minuts fou obra de Gay. Rosalench marcà el segon d'un tir magnífic i també el tercer el qual motivà la deserció dels guixolencs. Tot, però, s'arreglà i es reemprengué la lluita seguint altra volta Rosalench qui apuntà el quart i últim gol de la tarda.

Es tiraren 6 còrniers als visitants per 2 als palamosins.

CAMPIONAT PROVINCIAL

Dia 14.

Palamós S. C., 2 - U. S. Figueres 1

De nou es comença el Campionat gironí, el torneig que cada any té el dó de revifar l'apassionament dels nostres aficionats i dels jugadors els quals posen en la lluita tota llur fe i entusiasme per situar el club quins colors defensien en un lloc ben honorable.

Vuit clubs prenen cartes en la palestra suara començada i els resultats d'aquesta primera jornada són: Palamós, 2 Figueres.1; Girona 6, Ateneu 0; La Bisbal 1, L'Escala 3; Ceida 1, Olot 1.

Es difícil pronosticar puntuacions, quan tot just és començada la lluita, i assegurant-nos que els tres primers classificats pendran part en la competició Copa Catalunya, molt celebrariem com a bons palamosins i aimants del futbol nostrat que el nostre Palamós S. C. pogués ostentar un d'aquests

llocs tant envejables. Així ho esperem dels nostres entusiastes jugadors!

I ara passarem a ressenyar el partit que ens ocupa.

Sota les ordres de l'àrbitre col·legiat senyor Prada el qual feu els possibles per mantenir el joc net i correcte els equips s'arreglaren així:

Per el *Palamós*: Porro; Dimas, Forné Gou, Company, Ventura; Aliu, Garcia, Rosalench, Gay i Roger.

Per el *Figueres*: Brú; Nogué, Juandó; Madern, Francisco. Carbonell; Carreras, Peyró, Arater, Trullàs i Fernández.

Sortí el Figueres a favor de sol i Company tallà l'avançada servint admirablement a Roger el qual centrà precis, seguint necessària la sortida del porter el qual no pot impedir que Gay desvià la pilota i que Garcia (que debutava) d'un magnífic cop de cap marquí el primer goal de la tarda. Gran ovació.

El joc esdevé mogut i alternat, notant-se més compenetració per part del Palamós i la línia mitja contrària es veu incapaç de contrarestar les envestides dels locals els quals s'apunten la primera còrner que tirada per Aliu no té conseqüències. Garcia fa una capcinada com la primera i toca al pal com per miracle. Brú es llueix parant diversos xuts; *fauts* contra els locals per cert molt ben castigats algun d'ells. En aquesta part els que més es distingiren foren Company, Ventura i Rosalench. Es tiraren 5 còrniers contra els figuerencs i una contra els palamosins.

Al segon temps correspongué la iniciativa als visitants, buscant l'empat però en ocasió d'una escapada de Rosalench aquest fou carregat violentment davant de porta i el senyor Prada senyalà *penalty* que el mateix jugador es cuidà de convertir en gol, (2 a 0). Ara es quan Dimas i Forner tenen ocasió de lluir-se tallant soberbies arrencades d'Arater i Peyró. Porro fa la parada més fenomenal i poc més tard al blocar un xut creuat de Arater, caigué en tan poca fortuna que la bala anà a rebotar dintre el marc.

Encara Aliu i Roger feren magnífiques arrencades i es tirà un altre còrner per bándol acabant així el partit, apuntant-se els palamosins el resultat de 2 a 1.

Els partits per a la segona jornada del Campionat seran:

Ceida - Palamós.	Ateneu - La Bisbal
Figueres - Olot.	L'Escala - Girona.

C. A. M.

CRONICA LOCAL

Per la mateixa brigada que construí la carretera de Palamós a La Fosca s'està aprofitant el pis de la mateixa que aquest passat istiu a causa de la manca d'aigua i del excessiu tràfec havia quedat en força mal estat.

Així mateix s'està arreglant la carretera de Palamós a Girona havent començat una brigada que té ja enllestit fins ben enllà de Sant Joan. S'assegura que aquest tros que és dins el nostre terme municipal serà enquitranat, millora que seria interessantíssim que es portés a cap, doncs el tros que ja ho és de la de Palamós a Sant Feliu acusa un molt bon rendiment apart la comoditat i supressió de pols que representa pels veïns.

Continuen amb activitat les obres de reparació de l'escollera, havent-se tapat ja totalment el freu que els temporals havien obert i poguent-se passar còmodament fins a la punta.

A l'extrem de la barriada de la platja entre els carrers de Viena i Baltimore, prop del carrer d'Aragó s'hi ha emplaçat una font pública.

Entrant en la tardor el temps ens ha obsequiat amb dues tempestes, acompanyades d'un gran aldarull de trons i llamps que no ocasionaren cap desgràcia però que avariaren el servei de electricitat durant llargues estones.

La Societat «Corchera Catalana» entitat importantíssima ha adquirit la propietat, maquinària i mercaderies que perteneixien a la S. A. El Convento. Hom no pot deduir encara si aquesta adquisició serà o no en bé de l'indústria local.

Durant els dies 15 al 21 d'Octubre es celebra en la nostra parròquia una tanda d'exercicis espirituals dirigits per el Rvnt. P. Ramon M.ª de Bolós, S. J. Com a acabament de tanda, es celebrarà el darrer dia un acte públic d'afirmació catòlica.

En el viatge emprès des de Friedrichshafen (Alemanya) a l'Amèrica del Nord per el dirigible «Comte Zepelin» es seguí com tothom sap, bon troç de la costa catalana sobrevolant nostra vila prop les sis de la tarda. Pel poc soroll que feien llurs motors foren pocs els que s'adonàren del pas d'aquella esplèndida nau.

L'industrial rellotjer en Carles Grewé s'ha absentat definitivament de la Vila. S'ha instal·lat en el local que ocupava en el carrer Major, el jove lampista En Enric Esteve. Al costat, i en el local que fins ara hi estava instal·lada la «Penya Palamosense», la «Botiga Nova» hi ha inaugurat una sucursal. També és anunciada per dintre

poc l'inauguració d'una perruqueria per senyores en el carrer de la Roda.

Ha estat demanada la mà de la gentil senyoreta Na Marcela Quintana per el jove i volgut amic nostre En Delfí Lloréns.

Com a homenatge al mestre palamosí En Josep Casanovas (Paixero) s'ha posat a la venda una edició de tres belles sardanes per a piano: «La Cançó del mariner», «La bonaventura» i «Carme» que en un esplèndid volum es venen al preu de 4 Pts. Volem creure que, enc que sia per simpatia al homenatjat quedarà exhaurida promptament aquesta edició.

Pesi a les darreres disposicions prohibint l'us de botzines als ciclistes, són encara moltíssims els que deixen sentir encara llurs escandaloses estridències pels carrers de nostra vila. De segur que són ben pocs els que s'han enterat de que aquests vehicles han de portar solsament un timbre d'avís. Cridem per tant l'atenció dels infractors a fi d'estalviar-se els perjudicis que podria causar-los una possible denúncia.

El dia 8 de Setembre tingué lloc en el «Centre Econòmic» una vetllada teatral a càrrec de la secció Russinyol de l'esmentada Societat. Es representaren les obres: «Joventut», «La Morta» i «Una casa de dispeses». El públic sortí molt complagut per la bona interpretació i conjunt que els afeccionats donaren a aquestes obres.

Registre Civil

Setembre

Naixements.— Montserrat Palet Cabarrocas, Julia Casanovas Xifró, Lluís Dalmau Darnaculleta.

Defuncions.— Florenci Servià Casadella, de 41 anys d'edat, casat; Amalia Mauri Simón, de 80 anys, vídua; Jordi Alguacil March, d'un mes; Miquel Ventura Bosch, de 55 anys, solter.

Matrimonis.— Josep Casadellà Domènech amb Dolors Callol Pellicer, Ignasi Marlasca Marlasca amb Ascenció González Alba, Vicents Canet Navarro amb Joaquina Puig Puig, Martí Teixidor Solés amb Irene Bofill Rexach, Domingo Pallí Molla amb Lluïsa Cruañas Maimí, Domingo Palet Castelló amb Maria Matas Pagés.

Moviment del Port

Setembre

VAPORS NACIONALS

Anciola n.º 1, Cabo Sacratif, Cabo Blanco, Apolo, Freixas I., Berga i Freixas 3

VELERS NACIONALS

Joven Paquito, quatre vegades, Maura, Fernando Gasset, Colón, 2.ª Carmencita, Ramona, Leonor.

VAPORS ESTRANGERS

Mariu, Pietra Ligure i Doride, italians; Estrella, Hektor i Hinnoy, noruegs; Cervantes i Bankdale, anglesos; Aris, greg.

VELER ESTRANGER

Jones, italià.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 2.060 - S. P.

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat).

ANIS DEL TIGRE EL REI DELS ANISSATS

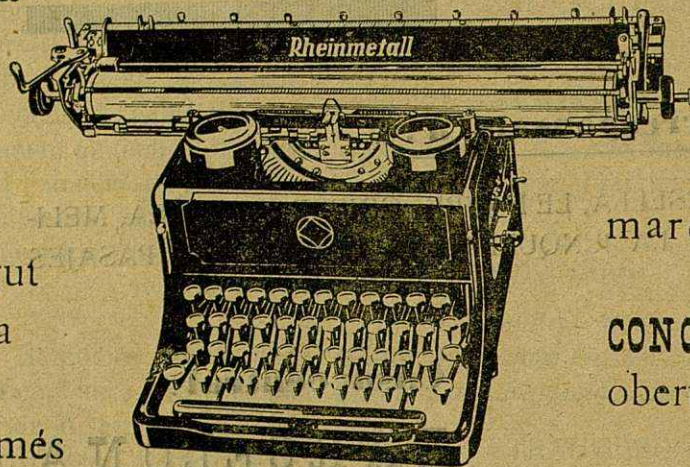
PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

La

ha sigut
elegida
entre
les demés

marques
en
CONCURS
obert per
la

Direcció General de Comunicacions

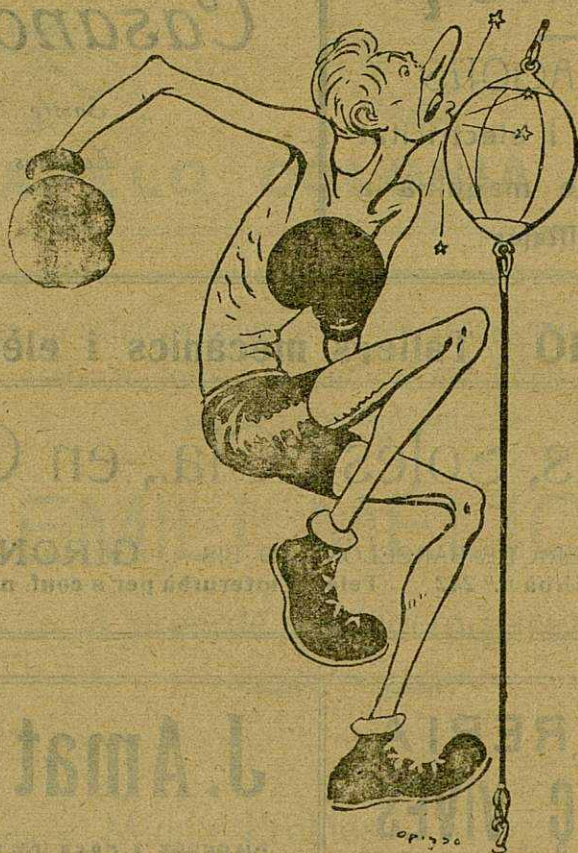
Demanin oferta al representant exclusiu

Florèns Castelló. = Apartat 1. = Palamós (Girona)

Bicicletas - Accesorios
SPORTS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

Pidan Tarifas de Precios

CAP DE SANT SEBASTIA

PALAFRUGELL

HOTEL RESTAURANT

Dirigit per MODEST LLADÓ

En el punt més bell de la Costa Brava — Restaurant al cobert i a la carta
Còmodes habitacions

Autos turisme a l'arribada dels trens a Palafrugell — Telèfon 1405

EMILI NOYA

INSZAL·LACIOTIS

per aigua, gas i electricitat
reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Sastre

Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4 - PALAMOS

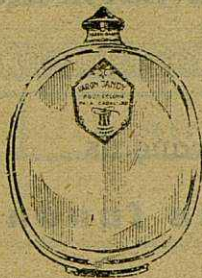
J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS

ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

FIJAPELO COLONIA LOCIO

Per falta de salut es venen les eines, torns, màquines de talar,
drar, asserrar, forja, i el material nou i vell que compo-
sen el taller mecànic de

EMILI MÉLICH

A preu de verdadera ganga

Per informes: Miquel Prohies

Mauri i Vilar, 2

Palamós

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del país i inglesos

Telèfon 1160 A

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENCUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275. A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve a Barcelona